

Patogenie

Nicu Hăloiu

Patogenie

...

A mai fugit încă unul azinoapte
De sub masca de oxigen,
Să ducă în Calea de Lapte
Agentul lui patogen!

...

Se moare, se moare-n spitale,
Se moare oriunde, oricând,
E vremea în care se moare,
Oameni de oameni se-ascund
Și n-avem, n-avem scăpare!

...

E vremea în care se moare
Și așteptăm, așteptăm un vaccin!
Ni se spune că mai este puțin
Și ni se cere, ni se cere răbdare!
Se moare, se moare-n spitale,
Numai așa se scapă de chin!

...

A plecat un prieten de-al meu
A plecat, s-a dus pân-la cer,
Să-L întâlnească pe Dumnezeu,
Să-L întrebe pe El, ce-i cu noi,
Să-L întrebe de ce oamenii pier
Dar prietenul acesta al meu,
Nu mai vine, nu mai vine-napoi,
Că a rămas acolo ascuns
Și noi n-avem, n-avem răspuns!

...

Ei nu mai știu ce să născocască
Să ne țină cu forța în case,
Dar se-aude că vor să ne lase
Să mergem purtând câte-o mască
Așa cum om fi, cu virus cu tot,
Să le dăm, să le dăm câte-un vot!

...

Dar le vom da, uniform, omogen,
Pe lângă un vot, și-un agent patogen!

...

Cu toate aceste măsuri inutile,
Se moare, se moare cu zile
Și așteptăm, așteptăm un vaccin

POEZII ONLINE

Că se moare, se moare-n spitale,
Numai așa se scapă de chin
Și ni se cere, ni se cere răbdare!